

D

DRUŠTVENIK

DOMOLJUBOVA PRILOGA
POSVEČENA IZOBRAZBI
: IN NAŠIM DRUŠTVOM :

Stev. 12.

V Ljubljani, dne 19. decembra 1912.

Leto IV.

Gradivo za predavanja in pogovore.

Malokdaj so imela društva toliko in tako hvaležne in potrebne snovi za predavanja, kakor zdaj. Zgodilo se je, da se je predavalo o stvareh, ki so bile večini poslušalcev španska vas. Umevno je, da je pri takih predmetih potrebna posebna spretnost in živahnost predavateljeva, da se vzbudi in ohrani zanimanje za predavanje. Dogodki zadnjih dni pa nudijo toliko hvaležne tvarine, ki bo zanimala prav vsakega. Vojška, način bojevanja nekdanj in sedaj, vojni običaji ne zanimajo samo starih vojakov. O balkanskih narodih, njih zgodovini in njihovih krajih bo vsak rad kaj slišal. Homatije, ki so nastale po turški vojni med evropskimi velesilami, kar kriče po pametni in resnični pojasnitvi po društvi. Mednarodnega prava ljudje ne poznajo skoro čisto nič, razmerje med evropskimi državami zelo malo.

Res je, da se o teh stvareh piše in čita, toda o čem se pa ne piše ali se ni že pisalo in vendar so predavanja potrebna. Koliko jih je, ki ne čitajo, poslušali bi pa. Listi pišejo neurejeno, danes tako, jutri drugače, zato ravno listi včasih ljudem zmedejo pamet.

Ravno zato, ker so ljudje premalo poučeni, delajo v resnih časih lahko neumnosti. Kak omejen človek z živahno domišljijo ima prvo besedo. Videli smo zadnje dni, ko so se nekateri naenkrat ustrašili za svoje vloge po hranilnicah. Zato je naloga društev, da poskrbe za stvaren pouk o aktualnih vprašanjih in odstranijo strah in onemogočijo neumnosti. Ravno ker se veliko piše o teh stvareh, bo izobražencu lahko dobiti gradiva za predavanja in razgovore, treba mu bo samo zbrati zrna od plev, ločiti resnico od bajk in vraž. Teh je tudi med časnikarji mnogo.

DOMOTOŽJE.

Z Bogom ded in beli dom,
z Bogom raj moj mladi, —
vzel je gosli in odšel
v svet v pomladni nada.

Zaječale so gore
in daljava sinja:
vrni, dragi, vrni se,
dom se te spominja!

Klicala ga je mladost,
klicala iskreno:
eno pesem mi zapoj,
fantič moj, še eno!

In ihtel je sivi gozd,
sklonil se v bolesti:
vrni, Tine, vrni se,
vrni drug moj zvesti!

Zgrudil se popotnik mlad
v mraku je večernem,
pesem o domotožju si
pel je neizmernem ...

Še oblaček se nad njim
zjokal je v višavi
in po majki vzhrepenel
morski je planjavi ...

Zgodba.

Ks. K.

Dve hisi sta bili na Hribu in na Holmu se je reklo — na dveh gričih. Dolina ju je ločila, po sredi je tekel gorski vir, spajala pa je oboje gričev daleč v ozadju spenjajoča se planina. Na Hribu je živel fant, goden za ženitev, na Holmu pa je zorelo dekle, in nihče ni mislil drugače, kakor da pride dekle na Hrib ali pa fant na Holm — Hrib in Holm si prej ali slej podasta roko. Pa čudne ljudi je Bog postavil na to zemljo, ljudi, ki bi ne mogli nik-

dar bivati skupaj — čeprav je pravila stara zgodba, da sta bili Hrib in Holm nekdanj eno posestvo, da je zemljo tod okoli zorala ena kri in da so tudi današnji ljudje še bratje med seboj.

Prišel je čuden čas, ko je naenkrat zadivjalo življenje na obeh gričih, čas, ki je potresel Hrib in Holm — kakor bi bilo obema obsojeno isto trpljenje. Ni bilo hudobnega človeka med njimi, ki bi zasejal seme sovraštva, da bi slab sad dozorel ob slabem času — ne, ljubili so se in zgodilo se je, kakor da je moralo priti vse to. In morda je res prišel tisti čas, ki ga je napovedovala stara zgodba — kadar bosta prišla iz rodu dva, ki se bosta najbolj ljubila — tedaj bodo stari grehi poravnani, po hudih težavah bo zopet en rod, en gospodar, ena ljubezen in bratstvo. Na Hribu je pred davnim časom sin v razporu zapustil očeta in živel nesrečno življenje na Holmu, in dokler se grehi v istem rodu ne maščujejo — toliko časa ne bo poravnana krivica — kajti četrta zapoved se maščuje do devetega rodu.

Poletje se je ravno poslavljal — bilo je po Malem Šmarnu, ko solnce pokaže svojo moč le še kdaj popoldne, a jutro že oznanja zimo, tisti čas, ko vse začne pešati in lep dan seže bolj otožno kakor veselo do srca, saj zemlja kaže obenem dvojno moč — daru in odpovedi.

Na Hribu pred hišo je sedel starec. Ni gledal solnčnega dneva, samo čutil ga je — oči ni obračal kvišku, nastavljal je samo uho in poslušal, kajti ves pogled je nosil le v sebi in ga čutil — bil je slep. Pa je vendar vedel, kako solnce zlati ožoltelo listje, saj nekdanj je tudi on gledal ta lepi kraj in spomin mu je ostal živ — vedel je, kako narava peša in umira, kakor so prežgodaj opešale njegove oči. V najlepših letih je nenadoma izgubil pogled.

Samotno je bilo na Hribu. Ni mukala živina, niti psa niso imeli, kakor se spodobi hiši na samem — starec je

bi sam najbolj čuječ varih. Večkrat je presedel po cel dan pred hišo — navadno je prebiral rožni venec.

Tudi danes je slepec molil, pa nenadoma je obstal sredi češčenamarije, roka, ki je peljala debelo jagodo, je sredi niti obstala. Začutil je tujo nogo v bližini in jo spoznal. Sredi rožnega venca je začel: »O Bog, ki povračuješ dobro in strogo kaznuješ hudo, naj ne prestopi njegova noga našega praga in naj ne gre mimo hleva, kajti izgubljen človek je in z njim hodi nesreča — študent s Holma je.«

In ni se mu dalo več moliti, obšel ga je čuden strah, ves nemiren je postal.

»Okrog bega — nesreča je pred njim in za njim, peče ga vest, pa kako ne, saj je umoril očeta. O ti Holm, veliko grehov nosi tvoja hiša, pa vendar bi bilo lepo, če bi bilo tod eno gospodarstvo — ali bo kdaj? Rad bi doživel, da bi se povzdignil Hrib, pa rajši bi tudi umrl, če bi se moral moj sin kdaj spečati z nesrečo. Jernejec, Jernejec, dokler bom jaz živel, ne bo sramote na Hribu, pa tudi po smrti nikar ne žali mojega spomina.«

Pa spet je prišla nova misel. Zvon pri Sv. Miklavžu gori pod planino je zapel v spominu in pel je dalje. To je bilo lansko jesen, ko je tako zvonilo; rekli so: »Gospodar na Holmu je umrl.« Molili so za njegovo dušo, a v istem času je ležala na mrtvaškem odru gospodinja na Hribu. Med zvonjenjem so jo nesli k Sv. Miklavžu — samo zvonjenje je razbijalo starcu po glavi — le še na roki je bdel spomin in občutek od takrat, ko je potipal voščeni obraz ženin in ji podal roko — videl je ni, samo to — in pa zvonjenje in zvonjenje. kakor bi se bila na Hrib in na Holm naselila smrt.

In spet se je stavec spomnil študenta. Ljudje so rekli, da je bil ta kriv smrti na Holmu, da je nehvaležnost potrla trdnega gospodarja — a na Hribu ni bilo nikogar, ki bi bil priklical smrt, a vendar je prišla še dan prej kakor na Holm. A kljub temu je stavec sovražil študenta.

Letos bi morali iti svatje k Sv. Miklavžu. Zbrali bi se na Hribu in šli na Holm po nevesto in potem bi stopali vsi skupaj dalje, višje in višje, zvonilo bi, zvonilo z vsemi zvonovi med petjem in vriskom — zvonilo bi Hribu in Holmu. In vendar — ne! Nesreča mora prej od hiše — potem pa, potem! Prokletstvo, ki ga nosi študent, mora izginiti z njim vred.

Pozno je stavec pričakoval sina.

»Pa kaj — počasi hodi, zamudil se je na planini, bo že prišel. In novo živino voditi ni lahko. Zvečer bo že zamukala v hlevu, da se bo slišalo prav na Holm.«

Na Holmu sta se tisti čas mati in hči srečno pogovarjali. Ajda je obetala lepo, pred hišo so ležali kupi krompirja, skrinja je bila polna žita — in vse je bilo delo njunih rok! Odkar so od-

nesli očeta, sta dobro gospodarili obe, saj je bila Cilka modra kakor mati s petdesetimi leti, le da je ohranila vedno veselo upanje v bodočnost. In vse je šlo srečno, le nekoga so imeli, ki je kalil zadovoljnost. — Bil je domači sin. Nista mnogo govorili o njem, a v srcu je bil vedno obema. Kadar se je materina beseda izpozabila, da je nevede ušla iz srca, se je oglasila hči in jo potolažila — tako sta vedno začeli govoriti in potem sta se razgovarjali dolgo, a ves pogovor je bil žalosti poln. — Navadno pa sta premišljevali vsaka zase, da ne bi žalili druga druge.

»Mati!«

»Kaj?«

»Pravijo, da oče na Hribu ne bo pustil.«

»Česa?«

»Da bi Tone potem še kdaj prišel k nam.«

»Ne misli na to, saj bo Jernejec gospodar, on bo pustil.«

»Da, on bo pustil.«

»O, ljudje ga bodo še bolj zbegali. Ko bi bil vsaj doma, pa bi bilo vse prav. Ljudje so hudobni.«

»Saj ste mi že sami rekli, da ste mu vse odpustili — kaj ne?«

»Kako bi ga še dalje gledala v nesreči? Tudi on je moj, obema sem mati.«

»Pa pridejo ljudje, ki mu zatrjujejo, da so ga oče na smrtno uro prokleli.«

»Da, ljudje govore vse mogoče — pa je že božja volja tako. Da bi si le kaj ne napravil, pravijo, da je vedno bolj zbeگان.«

»Mati, pa bi se midva z Jernejcem ne vzela še zdaj.«

»Misliš?«

»Tako mi nekaj pravi.«

»Kaj vendar misliš — ali...«

»Nič ne mislim hudega, le če bi se moralo kaj hudega pripetiti, bi bila rajši jaz nesrečna, kakor kdo drugi. Potem Tone še doma ne bo imel.«

»Ne boj se, vse se s časom izpremeni — Bog vse obrne na dobro...«

Obe sta umolknili. Mati je hitela okopavati — Cilki pa je uhajal pogled tja gori na Hrib, kjer je stala hiša tako mirna, mrtva, kakor bi klicala po življenju. A vendar ni bilo nikogar, od nikoder.

• • •

Proti planini pa je šel tisti čas mračen človek. Bil je študent s Holma. Ni se oziral po pečinah, ki so se spenjale po obeh straneh kotline — pogled je zapičil v kamenita tla. Obraz mu je bil teman, kakor da nosi eno samo težko misel.

Tako je došel do vrha. Tu se je hipoma streznil. Obstal je in pogledal po dolini. Na desni je bil Hrib, na levi Holm, mračna senca je že ležala med obema. Tik pod njim se je pomikala pisana vrsta planinske živine po globeli navzdol. Zvonci so zvonili, osamljen človeški glas je odmeval od pečine do pečine. Hrapav je bil. »Sivka, roža, šmarna, liska...« po vrsti je šlo, ka-

kor bi se kdo pogovarjal z živino. »Ali boš pametna, črna! — Hej, rožica!« To je bilo življenje, ki v hipu stisne razdvojenega človeka, da zaječi v bolesti.

Študent se je zamislil. Prav tako je bilo lansko leto — ko je prišel pogledat živino na planino — oče je že bolehal. Tačas je vrelo doli v vasi kakor samo takrat, ko si kdo voli pot življenja; takrat se oglase ljudje, ki jih došlej še ni srečal nikjer, kažejo pot in kamenjajo.

Lansko leto je sedel ravno tu. Po globeli navzgor je zvonkljala živina — tam dolj nekje, kraj vasi se je smehljala bela hišica in Holm mu je govoril: »V svet boš šel, odrekel se boš domu in vendar si edini sin.« In ko je pritrđil temu glasu, je prišel navzkriž z ljubeznijo in hvaležnostjo — od takrat je bil domu tuj, ker oče se je zarotil, da ne bi nikdar gospodaril na Holmu nehvaležni sin — in umrl. In potem — potem je padlo prokletstvo nanj, na sina, begal je kot deseti brat...

Nekdo ga je stresel za ramo.

»A, ti si, Jernejec — ga je ogovoril prijatelj Tone. »Po doto si prišel — da, vidim, kaj, veliko je je.«

Jernejec s Hriba ga je temno pogledal, vendar se je premagal. »Da, živino peljem domov.«

»Koliko je pa imaš? To je vsa dota? Toliko za Holm?«

»Pridi na svatbo, Tone, in potem boš pri nama s Cilko. Nisi zdrav, pri nama pa dobiš vsega.«

»Ne bo me!«

»Pridi, oba bova dobra s teboj — ona je tvoja sestra.«

»Pa tvoj oče? Danes sem šel mimo hiše, pa je molil pred menoj. Ne ubijaj še ti očeta — ha — ha! Kdaj sem postal jaz Kajn — povejte, ali sem res?«

»Pusti to — k nama pridi!«

»Ha, ha! Ali veš, da pravijo, da si bil ti nekdanj dober fant, pa govoriš sedaj, za kar bi te oče pretepel. Bodita prijatelja s Cilko — bodita srečna — čemu bi ti kratil veselje, ko vem, da te ima rada. Pa ali veš, da morda vseeno ne bosta nikdar skupaj?«

»Zakaj ne?«

»Ker sam ne morem verjeti, da bi bila vidva skupaj, dokler bom živel jaz. Pravijo, da je oče zarad mene umrl, in da se je tvoj stari zarotil zoper mene. Slep je, pa ne ve, da je moralo priti, kar je prišlo.«

»Tone, ljudje so hudobni.«

»Res, ljudje niso angeli. In ali veš, da imam ta kraj rajši kot življenje, čeprav nisem več to, kar sem bil, čeprav kažejo zdaj s prstom za menoj. — Ali veš, da sem res preklet? Sem, zdaj sem spoznal. — Vse, kar hočem storiti, mi uide, predno morem začeti. Glej, ali bi ne bilo lepo, ko bi bil jaz na Holmu gospodar, ti na Hribu — ne? Pa ne bo nikdar. Jaz poginem na potu brez miru — vi bodite srečni — In je zavil preko senožeti med grmovje.

• • •

Trd mrak je že bil, a slepi gospodar na Hribu je še vedno sedel pred hišo.

najboljši česki izvor!
Krščanska trvdka.

Dobro in ceno posteljino perje

1 kg novega, svega, stubljenega postelnega perja 2 K, boljsega K 2 40, polbelena K 2 8, belega K 4, boljsega K 6, snežobelena za gospodo K 8, puha, svega K 6, 7, in 8, puha belega K 10, prsnega puha K 12, cesarskega puha K 14, od 5 kg naprej franko.

iz gostega rdečega, modrega rumenega ali belega nanking biaga, 1 pernica, oval 180-120 cm velika z dvema zglatvnicama vsaka ca 80-60 cm velika, zadostno napolnjena z novim svim trpežnim perjem K 16, s polpuhom K 20, s puhom K 24, pernica sama K 12, 14 in 16. Zglavnicca sama K 5, 3 50 in K 4, pernica ca 180-140 cm venca K 15, 18 in K 20, vzglavnica ca 50-70 cm velike 6 50 5 in K 5 50, spodnja pernica ca 180-116 cm velika K 13, 15 in K 18. Otrocije postelje, posteljne preobleke, plitvene rjuhe, lanelaste odeje, koltri modroci itd. najceneje razposilja po povzetju, od 10 K naprej franko.

Josip Blahut, Dešenice 35 (Češ. l. les)
Za neucenjajoče zamena ni denar nazaj. Zabeležite ilustrirani cenik zastoj in franko 3549

V vsaki družini, kjer se goji dobra godla, se morajo nahajati tudi **domače orglje** (amerikanski harmonij).

Leglas. Krasno oprema. Cena od 46 mark naprej. Ilustrirani cenik zastoj.

Aloys Mayer
kr. dvorni založnik,
Fulda.

(Cena z notnim zvezkom obsegajočim 325 komadov le 35 mark, s katero zamere igrati na harmonij) vsak takoj četverglasno in brez znanja se kiric. 3901 19

Zadnji čas je, 3035

da naročite vzorce od sukna za moške, volne, flanelne in porhanta za ženske obleke in bluze.

Vsako občuduje njihno veliko zalogo, zares lepo, moderno blago in nizke cene.

Konkurenca se jezi, njihno geslo pa ostane: „Majhen dobiček, a velik skupiček.“ Prepričajte se, saj ne stane nič, pri tvrdki:

Hedžet & Koritnik, Gorica, Primorsko.

Milijon odej za konje
Le K 1 95

kompl. velike

Neobhodno potrebne za vsakega lastnika konj so naše svetovnoznane, nepremočljive, zelo trpežne odeje za konje, ki so izdelane kompl. vol. Iz posebno debele, tople, briske volne, vsled česar varujejo konje pred vsakim prehlajenjem in obdržijo vedno zdravo. Naše trpežne odeje za konje so dobivajo v vsaki poljubni barvi in se prodajajo od propadle tovarne po naslednjih izredno nizkih cenah:

1 komad konjska odeja, kompletna, velika lo	K 1 95
3 komadi konjskih odej,	5 70
6 komadov	11 --

M. Swoboda, Dunaj III. Al-ssgasse 13-106.

Razpošiljam orožje vsake vrste

za poskušajo za tednevni ogled. Puška enocevka Lancaster K 20 -, dvocevka Lankester K 20 -, Hammerless-puška K 70 -, Flobert K 8 -; samokres K 5 -, pištolca od 2 K naprej. Ilustrirani cenik zastoj. P. DUCHEK, tovarna orožj., Opočno št. 2137, ob drž. želez., Če. ko.

Zastoj

kljub splošni draginji dobi lepo uporaben predmet, kdor naroči 5 kg-zavoj

vžene kave „Probat“.

1 poštni zavoj stane samo K 3 70 pošt-nine prosto.

„Probat“ da sam brez drage zrnate kave zdravo in okusno kavo.

Prisno samo če je vrečica zaprta z znamenko „PROBAT“.

Bernsdorf, žitna prazarna: Bernsdorf 29 pri Trutnovu, Češko.

Gospodinje! Pozor!

Ne kupujte presnega masla ali nadomestila zanje, dokler niste poizkusile slovite, splošno znane, svetovne znamke

BLAIMSCHEINA „UNIKUM“ MARGARINE

„UNIKUM“ ni rastlinska margarina. „UNIKUM“ se izdeluje iz najčistejše goveje obistne tolske z visoko pasterizirano smetano, ima torej največjo redilno vrednost in je resnično zdrav.

„UNIKUM“ ni umeten, nego najčistejši naravni izdelek. „UNIKUM“ je za 50% cenejši od navadnega presnega masla.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte se torej begati od drugih oglasov in rabite za nadomestilo presnega masla za

pečenje praženje kuhanje maslen kruh

samo **Blaimscheina „Unikum“ margarina**

Dobiva se povsod. — Poizkušnje gratis in franko. Združene tvornice za margarina in presno maslo, Dunaj XIV.

V Ameriko in Kanado

zložna, cena in varna

vožnja s **CUNARD LINE**

Bližnji odhod iz domače luke:

Trsta: Franconia 18./12 1912, Panonia 20./1. 1913.

Iz Liverpoola: Lusitania, (najhitrejši največji in najlepši parnik sveta), 4./1., 25./1. 1913, Maur-etania 1912, 11./1., 1./2. 1913.

Pojasnila in vožne karte pri **Andrej Odisek**, Ljubljana, Slomškova ul. 25, blizu cerkve Srca Jezusovega. Cena vožnji: Trst—New-York III. razred K 190— otroci pod 12 let K 80; povsod še 20 K več za ameriški osebni davek.

3088/12

Najboljša češka trvdka.

Geno posteljino perje!

1 kg svega, dobrega, skušljenega 2 K, boljsega 2 K 40; prima polbelena 2 K 80; belega 4 K; beloga puha 5 K 10; 1 kg izredno finega, snežobelena, skušljenega 6 K 40, 8 K; puha 6 K, 7 K; belega puha 10 K; najfinejši prani puh 12 K. — Pri 5 kg so poštni franko.

Dovršene napolnjene postelje

iz zelo gostega rdečega, modrega, belega ali rumenega nanking-biaga, 1 pernica 180 cm dolga, 120 cm široka z 2 blaznami, vsaka 80 cm dolga, 60 cm široka, napolnjena z novim, svim, zelo trpežnim, puhastim postelnim perjem K 16 K; s polpuhom 2 K; s puhom 24 K; posamezne garnice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine 3 K, 5 K 50, 4 K; pernice 24 cm dolga, 14 cm široke, K 13, 14 K 70, 17 K 8, 21 K; blazine 90 cm dolge, 70 cm široke, 4 K 50, 5 K 20, 5 K 70; spodnja pernica 12 K 80, 14 K 80. Pošilja proti povzetju od K 12 višje franko. Zamena dovoljena, za nepovoljno denar nazaj.

Cenik zastoj in franko. 2201

S. BENISCH, v Dešenici štev. 71, Češko.

Primerna božična darila.

Naznanilo.

Radi preobložene zaloge se bode razprodajalo od danes naprej

6000

najboljših švicarskih ur kakor tudi srebrnina, zlatnina, briljanti in šivalni stroji pod tovarniško ceno. Nihče naj ne zamudi te redke prilike!

Srebrne ure od K 7— naprej. Za obiten obisk se priporoča trvdka

Fr. Čuden
v Ljubljani, Prešernova ulica. 3746

Primerna božična darila.

Točna in vestna postrežba.

Jamci se za vse blago.

3012

popolne obleke

vsebujejo moji 40 metrov dolgi ostanki za 20 K. in sicer: 1 moderna obleka iz ravnine ali listra, 1 praktična obleka za hišna opravila in 1 krasna polcena obleka. Ostali ostanki se lahko porabijo za prepušnike, bluze itd.

Razpošilja se po povzetju.

Prvovrstna tovarniška razpošiljalnica

Josip Frankenstein, Jaromer 91, Češko.

Od ostankov se ne pošiljajo vzorci. Od vseh drugih predmetov vzorci na željo franko. Vzorci se morajo vrniti.

Za hranilne vloge garantira dežela Kranjska!

Denarni promet do 31. decembra 1911
čez 82 milijonov kron.

Lastna glavnica K 704.939·27

Stanje vlog dne 31. decembra 1911
čez 22 milijonov kron.

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

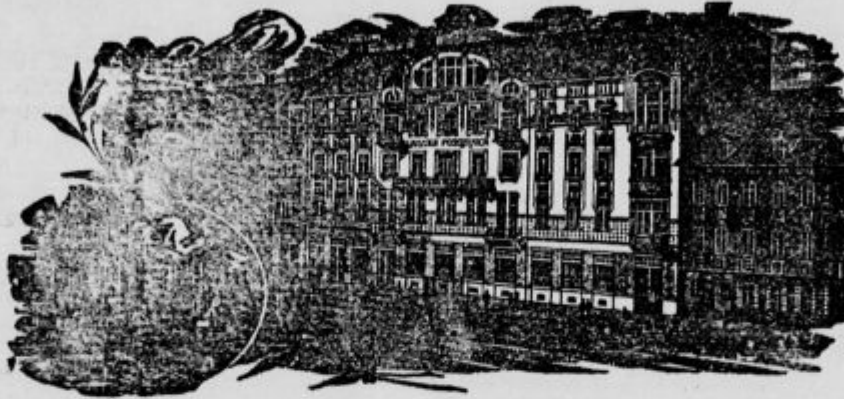
6

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6, pritličje, v lastni hiši nasproti hotela „Unlon“ za frančiškansko cerkvijo

sprejema **hranilne vloge** vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po

4 1/2 %

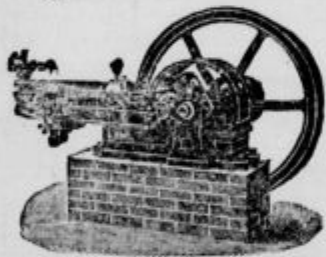
brez kakega odbitka, tako da prejme vložnik od vsake vložene 100 kron čistih 4·50 kron na leto.

Za nalaganje po pošti so poštno-hranilne položnice na razpolaganje. Sprejema tudi vloge na tekoči račun ter daje svojim združnikom posojila proti vknjižbi z in brez amortizacije, na osebni kredit (proti poroštvu) in zastavi vredn. papirjev. Menjice se najkulant eskomptirajo.

Fran Povše, komercialni svetnik, vodja, graščak, državni in deželni poslanec, predsednik. Josip Šiška, stolni kanonik, podpredsednik. Odborniki: Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano. Dr. Josip Dermastia, Anton Kobi, deželni poslanec, posestnik in trgovec, Breg p. B. Karol Kauschegg, veleposestnik v Ljubljani. Matija Kolar, stolni dekan v Ljubljani. Ivan Kregar, hišni posestnik v Ljubljani. Fran Leskovic, hišni posestnik in blagajnik „Ljudske posojilnice“. Ivan Pollak ml., tovarnar. Karol Pollak, tovarnar in posestnik v Ljubljani. Gregor Šlibar, župnik na Rudniku.

158

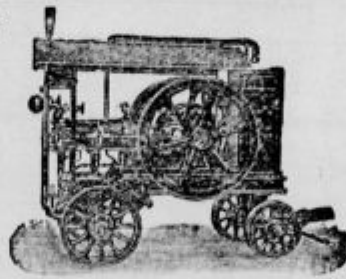
Motorji. Motorji na surovo olje in z močnim pritiskom od 16 do 20 HP.

Obratni stroški 1-1 1/2 vinarja na uro za konjsko silo.
Ležeči ali stoječi motorji na: bencin, petrolin ali bencol: od 1-50 HP, kakor tudi lokomobili od 2-50 HP. Obratni stroški 5-6 vinarjev na uro za konjsko silo.

L. WARCHALOWSKI

Dunaj, III., Paulusgasse 3.

Ugodni plačilni pogoji. — Ceniki in obiski odjemalcev zastoj.

„Slovenska Straža“ v Ljubljani želi imeti v vsaki občini po vsem Slovenskem zanesljivega človeka, ki bi sodeloval pri „Ljudskem zavarovanju“. Zagotovljen je dober in trajen zaslužek. Ponudbe pod „Ljudsko zavarovanje na Slovensko Stražo v Ljubljani.“

Zimski barhenti!

Kdor rabi dobre in pristnobarv. barhente, flanele za srajce in drugo perilo, lanene in bombažaste katanase, cečire, platno, inlet, brisaše, rjuhe, zimsko blago za dame in gospode, žep-roboce in druge tkanine, naj se obrne na kršćansko trdiko

Jaroslav Marek, ročna tkalnica št. 45.

v Bistrem pri Novem Mestu ob Met. (Češko).

Vzorce se pošiljajo zastoj in pošiljine prosto. V zalogi imam tudi veliko množino ostankov zimskega barhenta, flanele, katanasa itd., in razpošiljam v zavojih po 40 in za 10 K, prve vrste za 20 K, flečje vrste za 25 K franko po povzetju. Ostankov se vzorce ne pošiljajo. Srajce za gospode iz flanele ali cečirja: 1 komad K 1·80, 2·20, 2·50, 3 in 4. Pri odjemu 6 kom. srajc jih pošljem franko. Pri naročilih zadošča navedba širine vrata. Dopisuje se slovensko.

Najvarnejše in najugodnejše se naloži denar v

4 1/2 %

pupilarno varnih zastavnih listih in komunalnih zadolžnicah

Kranjske deželne banke v Ljubljani za katere jamči **Kranjska dežela.**

Komadi po

K 100, 200, 1000, 2000, 10.000.

Tovarna štedilnikov H. Koloseus, Wels, Zg. Avstrijsko.

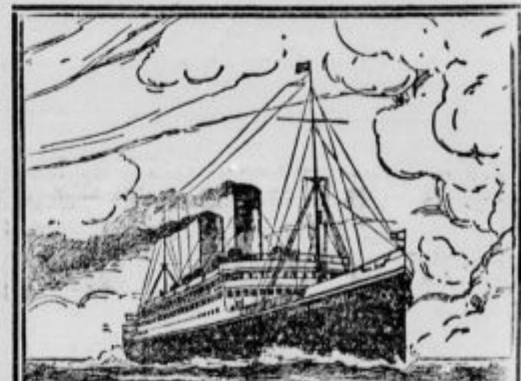
Po dobroti in kakovosti neprekosljiv železni, emajlirani, pocelastni štedilniki kakor tudi iz majolike za gospodinjstvo, hotele, restavracije id. Načrti za kuhinje na paro, plinove štedilnike, irske peči za trajno kurjavo. Dobijo se v vsaki železni trgovini, kjer ne, se pošiljajo naravnost

Zahtevajte

„Izvirne Koloseus-štedilnike“ in z vrnite slabejše izdelke. 3973

Ceniki zastoj

Potniki v Ameriko

kateri želijo dobro, poceni in zanesljivo potovati, naj se obrnejo na

Simona Kmetetz-a

v Ljubljani, Kolodvorska ulica 26.

Vsa pojasnila se dobe brezplačno.